
Minneord

OSS IMELLOM

Vår beste kollega og venn, Per Espen Hovde Hansen, døde 26.3. 2012 etter en trafikkulykke, bare 42 år gammel. Det ble gjort iherdige forsøk på å redde ham, men skadene var for omfattende til at han kunne overleve.

Per Espen var født i 1969 og vokste opp i Øvre Eiker. Etter videregående skole var han pleiemedhjelper på Rikshospitalets kirurgiske avdeling – interessen for kirurgi var allerede vakt. Høsten 1990 begynte han på medisinstudiet i Tromsø.

Etter studiene ble det arbeid på kardiologisk og kirurgisk avdeling i Tromsø. Deretter flyttet han og familien til Haugesund høsten 2000.

Han startet med urologi, før han skiftet over til gastroenterologisk kirurgi. Sentraltjenesten tok han i Stavanger og ble ferdig spesialist i 2005. Per Espen hadde stor glede av kirurgien og var en usedvanlig dyktig kirurg. Han var en teamarbeider, uselvisk og uhøytidelig, rett og slett behagelig å jobbe sammen med. Han var venner med alle på sykehuset, både legekolleger, pleiere og folk fra andre yrkesgrupper. Per Espen hadde et stort hjerte for pasientene sine.

Som en kreativ kollega tok han initiativ til å flytte grenser. Per Espen bygde opp overvektskirurgien i Haugesund. Han var godt i gang med sin ph.d. innenfor fedmeforskning. Når han var engasjert i noe, gikk han hundre prosent inn for det. Dette gjaldt alt i hans liv.

I 1991 traff han medstudenten Liv Reidun, og de giftet seg i 1994. De fikk fire barn.

Våren 2007 fikk han diagnosen Crohns sykdom. I perioder var han plaget av sykdommen, likevel stilte han alltid opp.

Trening ble svært viktig for han. Da det ble bygd ishall i Haugesund januar 2010, våknet en gammel hockeyspiller til live, og han var et svært positivt bidrag i hockeymiljøet. Han spilte selv, i tillegg var han engasjert trener for de to yngste barna. Han var opptatt av å ivareta barna, og svært stolt av familien sin. Våre tanker går til barna, som har mistet sin kjære far, og til Liv Reidun som har mistet sin beste venn og kjæreste.

Siste vinteren ble god for Per Espen. Helsen var bedre enn på lenge, familielivet blomstret, han fikk se hockeylagene vokse seg gode, forskningen var på god fremdrift. Det var på vei hjem fra vårens siste hockeyturnering at ulykken skjedde.

Av og til får vi en gave vi ikke aner hvor stor er før den er borte. Per Espen var en slik gave.

På vegne av venner og kolleger;

Publisert: 4. september 2012. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.12.0880
© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 4. juni 2026.